

naar det ikke er lykkes Anstifteren at bevæge den Anden til at beslutte Forbrydelsen.

§ 53.

Naar den, som har bestemt en Anden til at begaae en Forbrydelse, bevæger ham til at opgibe den, bliver han straffri, og det Samme gjælder, naar Anstifteren vel ikke har kunnet bevæge den Anden til at opgibe Sværkættelsen, men dog paa anden Maade har forhindret Forbrydelsen. Har han ikke gjort dette Sidste, straffes han saaledes som i § 48 foreskrevet, dog at Straffen kan nedsættes, naar han har bestræbt sig for at forebygge Forbrydelsen.

Den, som har givet en Anden Tilfagn om at iværksætte en Forbrydelse, men endnu ikke har foretaget nogen dertil sigtende Handling, straffes efter Reglerne i § 49, jfr. § 48. Tager han sit Tilfagn tilbage, førend han har foretaget nogen til dens Sværkættelse sigtende Handling, bliver han straffri, naar han forhindrer Forbrydelsen; i modsat Fald kan Straffen nedsættes eller efter Omstændighederne endog ganske bortfalde.

§ 54.

Have To eller Flere i Samraad besluttet en Forbrydelses Udførelse ved fælles Bistand (Complot), da skulle de, dersom Forbrydelsen er bleven fuldblyndet eller begyndt, Alle straffes som Gjerningsmænd, om de endog kun have medvirket til den ved at deeltage i Beslutningen. Er Forbrydelsen ikke kommen til Udførelse, straffes Deeltagelsen i Beslutningen som Forsøg paa Forbrydelsen.

Have samtlige Deeltagere af egen Drift opløst Complottet, førend nogen Forbrydelse er begaaet, ere de straffrie. Udtræder en enkelt Deeltager, bliver han ligeledes fri for Straf, dersom han forebygger Forbrydelsen; i modsat Fald straffes han efter Bestemmelsen i § 48, dog at Straffen kan nedsættes, naar han har bestræbt sig for at hindre Forbrydelsen.

§ 55.

Den, som, efterat en Forbrydelse er bleven fuldstændig iværksat, uden noget derom forud udtrykkelig eller stikende givet Tilfagn har gjort sig medstyldig i den ved Handlinger, der

gaae ud paa at sikkre Gjerningsmanden den ulovlig erhvervede Fordeel, selv at deeltage i denne eller paa anden Maade at fortsætte den ved Forbrydelsen tilveiebragte retsstridige Tilstand, belægges med en Straf, der ikke overstriker Halvdelen af den høieste og ikke er mindre end Fjerdedelen af den laveste for Forbrydelsen i Loven foreskrevne Straf.

§ 56.

Har den med sin Ægtefælle samlevende Hustru ved sit Afhængighedsforhold til ham ladet sig bevæge til med ham at deeltage i en Forbrydelse, kan den almindelige for den udviste Meddeeltaglighed i Lovens foreskrevne Straf nedsættes, og dersom det maa antages, at hun ved at aflaae hans Begjæring vilde have udsat sig for Mishandling eller være bleven nødsaget til at drage fra ham, kan hun endog efter Omstændighederne forkaanes for al Straf.

Det Samme skal gjælde om Andre, der paa Grund af deres Afhængighedsforhold til de Personer, i hvis Huus de leve og have deres Underhold uden derfor at hve Veberlag, have ladet sig forlede til med dem at deeltage i en Forbrydelse, saavel som om Børn under 15 Aar, der af ældre Personer, som ifølge deres Forhold til dem maae antages at have en særegen Indflydelse over dem, ere blevene bevægede til at hve dem Bistand til en Forbrydelse. — For den i § 55 omhandlede Medstyld i Forbrydelser blive Børn under 15 Aar ikke at straffe.

Sjette Capitel.

Om Straffens Udmaaling og Nedsættelse i visse Tilfælde samt om Forbrydelsens Gjentagelse.

§ 57.

Ved Straffens Udmaaling indenfor de i Lovens fastsatte Grændser skal fornemmelig tages Hensyn deels til Gjerningens større eller mindre Farlighed med særligt Hensyn til Tid, Sted og Udførelsesmaade, Gjenstandens Bigtighed og Skadens Omfang og Størrelse, deels til den større eller mindre Styrke og Fasthed i Gjer-